

на учениците-циганчета да се извършва в най-близкото училище до пансиона съвместно с българчетата“ и изключение „там където е невъзможно да се осъществи това, могат да се образуват самостоятелни паралелки от циганчетата“ (писмо на същото министерство от октомври 1961 г.); до предложението на началник-отдел „Просвета и култура“ на Димитровски район (районът с най-голям брой население от цигански произход) за радикално решение на проблемите с обучението на учениците циганчета: **отделяне от българските ученици и извеждането им от домашната среда – „един път за винаги да се реши интерната да бъде изнесен извън София... с тенденция да се направи един общ интернат за всички циганчета в София материално затруднени“.**

4. Населението/гражданите от цигански произход/българските цигани в София през 70-те и 80-те години на XX век

Както се вижда от заглавието на тази част, наименованието вече е **население/граждани от цигански произход и български цигани**. А самият факт, че решенията на ИК на СГНС от този период се вземат след пространни доклади на заместник председател на ИК на СГНС (по-късно СОНС, а от 1980 година СНС) – т.е. налице е опит за анализ на ситуацията, трябва да тълкуваме като знак, че „населението от цигански произход“ в столицата се съпротивлява на предприеманите до този момент „мероприятия/мерки“ и/или че „предприеманите мероприятия/мерки“ са били неадекватни от гледна точка на поставените цели. Съдържанието на докладите потвърждават подобна интерпретация, доколкото проблемите, които се очертават в тях, по нищо не се отличават от тези в предходните години – т.е. нито един от посочваните „въпроси“ не е бил разрешен. Има и още една важна разлика, която е индикатор за промяна в мисленето за циганите: вече се говори за „подобряване на условията на работа и живот на населението от цигански произход“ и за „подобряване на работата сред българските цигани“, а не за „уреждане въпросите на циганското население“.